

4. Nadmierne ubytki cukru podlegają opodatkowaniu według stawek podatkowych właściwych dla danego rodzaju cukru. Do nadmiernych ubytków w cukrze surowym, żółtych mączkach, zmiotkach, zeszkobkach i zlepkach stosuje się stawkę podatku ustaloną dla cukru kryształu zwykłego.

§ 22. 1. Stan rzeczywisty cukru opakowanego w magazynie ustala się przez obliczenie ilości opakowań z cukrem i pomnożenie tej ilości przez wagę cukru podaną na opakowaniach. Rzeczywisty zapas cukru przechowywanego luzem sprawdza się tylko w razie uzasadnionej wątpliwości, przez przeważenie całej ilości tego cukru.

2. Jeżeli cukrownia na skutek stwierdzenia przez nią, że rzeczywista zawartość cukru w całych opakowaniach jest niższa od zawartości podanej na opakowaniu, zamierza uzupełnić brakującą ilość cukru w opakowaniu, może do tego celu użyć jedynie cukru, który uprzednio zgodnie z obowiązującymi przepisami został zapisany na rozchód i opodatkowany.

3. Opodatkowanie nadmiernych ubytków piwa.

§ 23. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki piwa, powstałe w czasie produkcji, magazynowania i przewozu (przy sprzedaży rozwozkowej).

§ 24. 1. Nadwyżki piwa stwierdzone przy ustalaniu zapasów w produkcji nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków piwa gotowego, stwierdzonych w magazynie lub w transportach. Nadwyżki i nie wykorzystane zanki magazynowe i przewozowe piwa gotowego nie mogą służyć na pokrycie nadmiernych ubytków piwa w produkcji.

2. Obrachunek zapasów piwa dla celów podatkowych przeprowadza się odrębnie dla każdego browaru również w przedsiębiorstwach wielozakładowych. Wyniki obrachunków dokonywanych w poszczególnych browarach nie mogą być wzajemnie kompensowane.

3. Przepis ust. 2 stosuje się analogicznie w razie przeprowadzania obrachunku zapasów piwa w hurtowniach (rozlewniach) własnych przemysłu piwowarskiego, otrzymujących nieodpłatnie piwo z browaru, z którym stanowią jeden zakład.

§ 25. Jeśli przy obrachunku zapasów nie można ustalić, jakiej stawce podatkowej piwo podlega, z powodu niemożności dokładnego określenia jego gatunku, nadmierny uby-

tek piwa podlega opodatkowaniu według najwyższej stawki obowiązującej dla piwa w danym pionie produkcyjnym.

4. Opodatkowanie nadmiernych ubytków napojów winnych.

§ 26. 1. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych w wytwórniach.

2. Za napoje winne w rozumieniu zarządzenia uważa się wina, moszcze winne i miody pitne, wymienione w art. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o produkcji win, moszczów winnych i miódów pitnych oraz o obrocie tymi produktami (Dz. U. Nr 58, poz. 462), oraz napoje alkoholowe uzyskane przez dodanie spirytusu do surowych soków owocowych (moszczów owocowych).

§ 27. 1. Podatkowi obrotowemu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych zarówno w gotowych wyrobach, jak też w półproduktach, poczynając od chwili nastawu.

2. Przy obliczaniu podatku od nadmiernych ubytków napojów winnych miarodajne są ceny zbytu tych napojów w butelkach.

3. Przy opodatkowaniu nadmiernych ubytków napojów winnych wartość półproduktów podlegających opodatkowaniu przyjmuje się za równą najniższej cenie zbytu tego samego rodzaju gotowego wyrobu wytwarzanego w danej wytwórni wina.

§ 28. Stwierdzone nadmierne ubytki napojów winnych określonego rodzaju (wina owocowe, gronowe, miody pitne) nie mogą być kompensowane nadwyżkami lub nie wykorzystanymi zankami napojów winnych innego rodzaju, ani też nadwyżkami lub nie wykorzystanymi zankami tego samego rodzaju, stwierdzonymi przy następnych rewizjach obrachunkowych.

§ 29. Przepisy §§ 26—28 stosuje się również do zakładów podległych przedsiębiorstwu Centralne Piwnice Win Importowanych.

IV. Przepis końcowy.

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1969 r.

w sprawie planów finansowych na 1969 r. jednostek i zakładów budżetowych, Instytutów naukowo-badawczych na rozrachunku gospodarczym oraz funduszy celowych budżetu centralnego.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę opracowania i zatwierdzania na rok 1969 planów finansowych, o których mowa w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160), stanowiąc będą:

- 1) kwoty szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego na rok 1969,
- 2) kwoty zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów planów finansowych środków specjalnych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad uproszczonych oraz funduszy celowych, których plany finansowe podlegają z mocy odrębnych przepisów zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów,

3) normy i wskaźniki finansowe ustalone przez Ministerstwo Finansów zgodnie z § 11 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1967 r. w sprawie gospodarstw pomocniczych prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego przez jednostki budżetowe (Monitor Polski Nr 25, poz. 117),

4) kwoty narzutów na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego i fundusz nowych uruchomień oraz wskaźniki i normy dla instytutów naukowo-badawczych działających w formie zakładu budżetowego i jednostki na rozrachunku gospodarczym, wynikające z odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą plany finansowe na rok 1969 w terminie 10 dni od otrzymania szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego i zatwierdzenia planów, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2.

2. W tym samym terminie ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą plany finansowe funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz ustalą normy i wskaźniki dla funduszu nowych uruchomień i instytutów naukowo-badawczych (§ 1 pkt 4).

3. Plany finansowe funduszu nowych uruchomień oraz instytutów naukowo-badawczych (ust. 2) powinny być zatwierdzone w trybie ustalonym odrębnymi przepisami w terminie 5 dni od otrzymania norm i wskaźników ustalonych przez ministerstwa (urzędy centralne).

4. Zatwierdzenie planów finansowych powinno nastąpić z uwzględnieniem przepisów § 2 i 3 uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach

budżetowych oraz w organizacjach społecznych (Monitor Polski Nr 66, poz. 318).

§ 3. Ministerstwa (urzędy centralne) nadesłają do Ministerstwa Finansów dwa egzemplarze zbiorczych planów finansowych funduszu postępu techniczno-ekonomicznego i funduszu nowych uruchomień oraz planów finansowych instytutów naukowo-badawczych (§ 1 pkt 4) do dnia 31 stycznia 1969 r.

§ 4. W 1969 r. nie mają zastosowania przepisy § 3 ust. 1 i 3 oraz § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: S. Majewski

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 grudnia 1968 r.

w sprawie warunków zawierania umów o świadczenie przez państwowe nietransportowe jednostki organizacyjne usług w zakresie przewozów pracowniczych na rzecz innych uspołecznionych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami (Monitor Polski Nr 29, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy umów o świadczenie usług przewozowych w zakresie przewozów pracowniczych, określonych przepisami uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami (Monitor Polski Nr 29, poz. 194), zwanej dalej w skróceniu „uchwałą”.

§ 2. 1. Umowy o świadczenie usług przewozowych w zakresie przewozów pracowniczych (§ 1) mają charakter umów stałych, określonych przepisem § 4 regulaminu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 października 1962 r. w sprawie regulaminu zarobkowego przewozu osób i bagażu oraz najmu pojazdów w osobowym transporcie drogowym (Dz. U. Nr 56, poz. 282).

2. Do umów o świadczenie usług przewozowych w zakresie przewozów pracowniczych (§ 1) stosuje się odpowiednio przepisy regulaminu wymienionego w ust. 1.

§ 3. 1. Zakres usług przewozowych, stanowiących przedmiot umowy, określa właściwy terytorialnie wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) z równoczesnym wyznaczeniem jednostki zobowiązanej do świadczenia usług i jednostki uprawnionej do korzystania z nich (§ 3 ust. 2 uchwały).

2. Jednostki zobowiązane do zawarcia umowy (ust. 1) zawierają umowę o świadczenie usług przewozowych na czas nieograniczony, z tym że rozwiązanie umowy lub jej zmiana może nastąpić za wypowiedzeniem w terminie nie krótszym niż jeden miesiąc i wymaga akceptacji wydziału komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwego w zakresie uprawnień określonych w ust. 1.

§ 4. 1. Umowy o świadczenie usług przewozowych w zakresie przewozów pracowniczych mogą dotyczyć:

- 1) usług polegających na dostarczeniu przez państwową nietransportową jednostkę organizacyjną autobusu wraz z kierowcą do przewozu pracowników innej jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 2) usług polegających na udostępnieniu w autobusie państwowej nietransportowej jednostki organizacyjnej okre-

ślonej liczby miejsc w celu przewozu pracowników innej jednostki gospodarki uspołecznionej,

2. Umowa wymieniona w ust. 1 pkt 1 powinna określać w szczególności:

- 1) datę zawarcia umowy,
- 2) usługobiorcę, którym jest jednostka uprawniona do korzystania z usług, oraz jednostkę zobowiązaną do świadczenia usług,
- 3) rodzaj i zakres świadczonych usług (np. przewóz pracowników do pracy i z pracy, częstotliwość przewozów),
- 4) liczbę miejsc w autobusie ustalonych w dowodzie rejestracyjnym,
- 5) terminy i miejsce podstawienia autobusu do przewozu ze wskazaniem jego dziennego przebiegu w związku z wykonywanym przewozem,
- 6) dokument uprawniający pracowników do korzystania z przewozów (np. lista imienna pracowników legitymujących się dowodami służbowymi),
- 7) stawkę odpłatności za świadczone usługi przewozowe w wysokości ustalonej przepisem § 2 ust. 2 uchwały,
- 8) sposób dokonywania rozliczeń za świadczone usługi oraz terminy płatności należności,
- 9) zasady odpowiedzialności i wysokość odszkodowań umownych w razie niedotrzymania warunków umowy.

3. Umowa wymieniona w ust. 1 pkt 2 powinna określać w szczególności:

- 1) datę zawarcia umowy,
- 2) usługobiorcę, którym jest jednostka uprawniona do korzystania z usług, oraz jednostkę zobowiązaną do świadczenia usług,
- 3) rodzaj i zakres świadczonych usług (np. przewóz pracowników do pracy i z pracy, częstotliwość przewozów),
- 4) liczbę miejsc udostępnionych usługobiorcy w autobusie jednostki zobowiązanej do świadczenia usług,
- 5) dzienny bądź okresowy rozkład jazdy autobusu,
- 6) dokument uprawniający pracowników do korzystania z przewozów,
- 7) stawkę odpłatności za świadczone usługi przewozowe w wysokości ustalonej przepisem § 2 ust. 2 uchwały,
- 8) sposób dokonywania rozliczeń za świadczone usługi,
- 9) zasady odpowiedzialności i wysokość odszkodowań umownych w razie niedotrzymania warunków umowy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: P. Lewiński